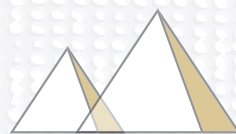

הכנה אישית לליל הסדר

בכל דור ודור
חייב אדם לראות
את עצמו כאילו הוא
יצא ממצרים

בדומה לתחושת הלב של עגנון במעמד קבלת פרס הנובל בסטוקהולם, בליל הסדר אנחנו צוללים פנימה למלוא עומק הסיפור של האומה שלנו. בעזרת 'אביזרי במה' ואפקטים מיוחדים: המצה, מרור, 4 כוסות יין, ההסבה, מילות ההגדה, השירה, הרמת והנחת כוסות יין, שבירת המצות והכיסוי שלהם ואף החבאת האפיקומן, פתיחת וסגירת דלתות בתינו - אנחנו מפיחים חיים בסיפור הבין-דורי. סיפורכם האישי מהווה חולייה משמעותית בסיפורה של האומה השלמה.

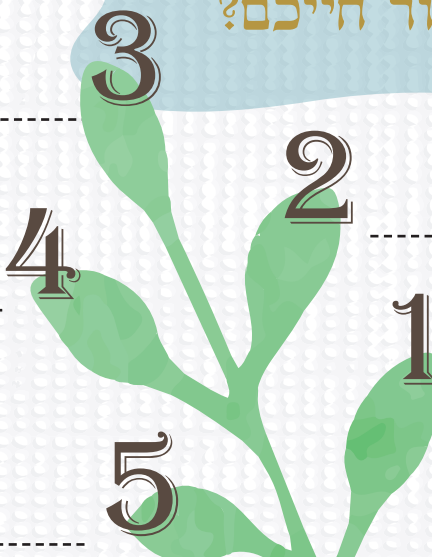
איך הייתם מציגים את עצמכם בפני
היושבים איתכם מסביב לשולחן
ב-5 תחנות מסיפור חייכם?

במבט על תחנות חייכם:

- איפה הרגשתם תקועים במיצר - איך הצלחתם לצאת משם - והאם נזקקתם לעזרה של אחר?
- נסו לאתר בתוך התחנות מתי הרגשתם 'כחכם', 'רשע', 'תם', 'ושאינו יודע לשאול'?
- האם עצרתם בדרך לשיר? מתי? איך?
- האם סיפור חייכם נפרש על פני כמה דורות? למה?

הניסוח של כל אחת מארבע לשונות הגאולה "והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחת" מתחיל עם אותה אות: "ו" החיבור. כל תחנה במסע החיים האישי ותהליך הגאולה הלאומית קשורה בזו שלפניה. בזכות האומץ שלך להיכנס פנימה בשלשלת גאולת העם כולנו זוכים ל"ונאמר לפניו שירה חדשה"

” אמרו בגמרא, (סנהדרין דף כ"ג עמוד א') נקיי הדעת שבירושלים לא היו נכנסים בסעודה אלא אם כן יודעים מי יושב עמהם. ובכן אומר לכם **מי אני שנכנסתם עמי בסעודה**. מתוך קטטרופה היסטורית שהחריב טיטוס מלך רומי את ירושלים וגלה ישראל מארצו נולדתי אני באחת מערי הגולה. אבל בכל עת תמיד דומה הייתי עלי כמי שנולד בירושלים. בחלום בחזון לילה ראיתי את עצמי עומד עם אחי הלויים בבית המקדש כשאני שר עמהם שירי דוד מלך ישראל.

ש"י עגנון בנאום קבלת פרס נובל 1966